

mig at være den, at de i Grunden ere imod den Plan, Regjeringen har forelagt, medens jeg dog antager, at de Alle til Syvende og Sidst vilde stemme for den. Det forekommer mig at være en høit mærkelig Stilling. — Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille). Om jeg end ikke kan yde ham min Tak, maa jeg dog sige, at jeg blev noget forundret over at høre det Foredrag, vi hørte af ham idag. Derksom man havde hørt lignende Foredrag ikke alene fra Ministerbordet, men fra forskjellige andre Sider, kunde der have været god Grund til at antage, at man dog maaſte kunde komme til Ende baade med denne Sag og med forskjellige andre Sager. Der var naturligvis Afſkilligt af, hvad det ærede Medlem sagde, hvori jeg ikke kunde være enig med ham, det er en Selvfølge; men hele den And og den Tone, der gik igjennem hans Foredrag idag, vidnede om, at han søgte at faae saa meget Godt ud af Sagen som muligt. Der er kun een Ting, jeg beklager, og det er, at ikke baade han og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) samtidig med deres øvrige Udtalelser have sagt: Som Stillingen nu for Diebliffet er, stemme vi med Flertallet, istedetfor at de kun have udtalt deres Synpathi derfor, have udtalt sig anerkjendende om meget af, hvad Flertallet har indstillet, medens de dog til Syvende og Sidst maaſte stemme derimod; jeg siger maaſte, thi ingen af de Herrer har sagt det, men jeg antager dog, det bliver temmelig sandsynligt, at det bliver Enden derpaa. Være derimod begge de to Herrer og mange Andre gaaede til den anden Side og havde sagt: Vi indse det Berettigede i Flertallets Forordringer, og skjøndt vi erkjende, at det, at man har stillet en Indkomstskat som Betingelse for at gaa til disse meget store Udgifter, uafſkilligt ikke hører sammen dermed, saaledes som det er bleven fremhævet fra afſkillige andre Medlemmers Side, ville vi desuagtet gjøre Bort til nu at gjøre en Ende paa dette store Spørgsmaal og stemme derfor for Flertallets Indstillinger, medens vi dog referere os, at der foretages forskjellige Forandringer inden Lovforslaget til Syvende og Sidst bliver til Lov, saa havde dette tiltalt mig noget mere. Smidertid er det ganske vist, at det er bebagesigere for os at høre en Tilslutning fra flere af de Herrer's Side, uagtet de ville stemme imod os, end det er at høre en ſkarp Kritik af vore Forslag; det er en Selvfølge. Med det Samme vil jeg gjøre det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) opmærksom paa en lille Bidsfarelse, hvori han gjorde sig skyldig. Han gik nemlig stadig ud fra, at Flertallet havde ſlaet fast, at der ſkulde bygges Pantferſkibe for den Sum af 15 Millioner Kr., men dette er ikke fuldstændig Korrekt. Man har foreløbig villet bevilge eet Pantferſkib, men man har ikke villet ſlaa

fast for flere Skibes Vedkommende, at de ſkulde være pantferede, fordi Spørgsmaalet om Pantfer eller Ikke-Pantfer maaſte inden den Tid vil kunne finde sin Afgjørelse, og dette Spørgsmaal ſtaaſt saaledes tilbøls aabent. Det ſamme ærede Medlem udtalte lige overfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), at denne havde ment, at den folkelige Bevidsthed ſkulde være et Led i vort Forsvarsvæsen, og at man ſkulde ſlaa Tjenden med denne. Jeg tror, at dette var at gjøre det ærede Medlem nogen Urret, og jeg er næved at tro, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) ved næriere Overveielſe ſelv vil erkjende, at det ikke laa i de Udtryk, ſom den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) brugte. Hans Uttringer løbe omtrent ſom ſaa, at en af de Opgaver, et ſaa lille Land ſom vort maaſte have for at erhverve ſig Agtelſe i Udlandet, var den, at man ved Siden af at forøge Forsvarsvæsenet ſøgte at holde Skridt med Tiden paa en ſaadan Maade, at man ikke paa Grund af Udgifterne til vort Forsvarsvæsen ſkulde komme til at indſtrænke ſig paa andre Omraader. Dernæſt yttrede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) nogen Tvivl om, hvorvidt det var ſikkert, at man kunde ramme Gaardmændene ved den af Flertallet foreslaaede Skattelov. Jeg ſkal beſvare dette ved at ſige, at jeg tror, at Gaardmændene ere nogle af dem, ſom nemmeſt ville kunne rammes efter denne Lov; der er ikke mange Samfundsklaſſer, ſom ere nemmere at ramme end Gaardmændene; de eneſte, der ere nemmere at ramme, ere Embedsmændene. Det ærede Medlem fremſatte nogle mærkelige Exempler paa Uyerligheder i ſaa Henſeende, og man kan godt endnu møde de ſamme Uyerligheder, men man kan være viſ paa, at intet Sogneraad, ingen Skattekommiſſær vil tage imod ſaadanne Oplyſninger. Derſom Gaardmændene ſkulde komme med ſaadanne Selvangivelſer, ſom hverken Sogneraad eller Skattekommiſſær ville have Noget imod, vil det blive en abſolut Nødvendighed for dem at gjøre Alt i Penge. Derſom de ikke gjøre det, bliver deres Selvangivelſer ſom almindelig Regel ikke godkjendte; men, naar de gjøre Alt i Penge, endog enhver Kornfjerne, tror jeg, de ere meget lette at ramme. I Reglen kjende nemlig Sogneraadsmemberne hinanden, og der er den Mærkelighed ved de fleſte Sogneraadsmember, at de egentlig miſunde hinanden at blive ſatte for lavt, hvorfor de nok ſkulde ſørge for, at Enhver bliver anſat ſaa høit ſom muligt; de ville ikke tillade, at Noget ſættes for lavt (Munterhed). Ja, det er den faktiſte Sandhed. — Det ſamme ærede Medlem udtalte i Slutningen af ſit Foredrag, at han, uagtet han var meget villig til at ſtemme for en Indkomstskat, ikke kunde erkjende Rigtigheden af, at en ſaadan ſtod i nogen naturlig Forbindelſe med Befæſtningsvæsenet. Denne Udtalelſe kan jeg ikke